

# LAIVAS

No. 22. Metai VI

Geg. (May) 29, 1926



DFSR valst.  
respublikinė  
biblioteka

# L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams .....	\$2.00	One Year .....	\$2.00
Pusei metų .....	\$1.00	Six Months .....	\$1.00
Vienam num. ....	\$0.05	Single Copy .....	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

## ŠVENČIAUSIOS TREJYBĒS ŠVENTĒ.

### L e k c i j a .

RCM. 11, 33-36.



amžius! Amen.

, Dieve turtu, išminties ir žinojimo gilybe, kaip nesuprantami jo teismai ir nesusekami jo keliai! Nes kas pažino Viešpaties minti? arba kas buvo jo patarėjas? Arba kas davė jam pirmas, kad tam būtų atsilyginta. Nes iš jo, per jį ir jame yra visa; jam garbė per

### E v a n g e l i j a .

MT. 23, 18-20.



visas dienas iki pasaulio pabaigai.

NUO metų tarė Jėzus savo mokytiniam: Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eikite tad ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai esu su jumis per

## DIEVO KUNO ŠVENTĒ.

### L e k c i j a .

KORINT. 11, 23-29.



ROLIAI: aš ėmiau iš Viešpaties, ką ir jums padaviau, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurioje buvo išduotas, ėmė duoną ir dėkodamas laužė ir tarė: Imkite ir valgykite; tai yra mano kūnas, kuris bus už jus išduotas; tai darykite man atsiminti! Taip pat ir taure po vakarienės taidamas: Ta taurė yra naujoji sandora mano kraujuje; tai darykite, kiek kartų gersite, man atsiminti! Nes kiek kartų jūs valgysite tą duoną ir gersite tą taure, jus skelbsite Viešpaties mirtį, iki jis ateis. Taigi, kas nors valgo tą duoną ir geria Viešpaties taure nevertai, tas bus kaltas Viešpaties kūnu ir krauju. Todėl teišitaria žmogus pats save ir taip tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės. Nes kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria sau teisma, neatskirdamas Viešpaties kūno.

### E v a n g e l i j a

JO. 6, 56-59.

A NUO metų tarė Jėzus žydų minioms: Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame. Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas ir aš esu gyvas per Tėvą, taip ir tas, kurs mane valgo, bus gyvas per mane. Tai yra duona, kuri nužengė iš dangaus. Su ja bus ne kaip su mana, kurios išų tėvai valgė ir mirė. Kas šitą duoną valgo, bus gyvas per amžius.

"Jėzaus širdie, deganti mūsų meilė, uždegk sava meile mūsų širdį!" — Kalbantiems šitą maldelę šv. Tėvas Leonas XIII suteikė 100 dienų atleidų kartą dienoje. (16 d. liepos m. 1893 metais).

## ✻ Apaštalu Pasiuntinybė. ✻

Išganytojas atėjo į šį pasaulį ir paskelbė linksimą žinią — šv. Evangeliją, kurios mokslą Apaštalai išnešiojo visoms tautoms. Prieš savo įžengimą į dangų, “prisiartinęs Jėzus jiems kalbėjo šituos žodžius: man duota visa valdžia danguje ir ant žemės. Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sunaus ir Šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai”. (Mat. 28, 18-20).

Kad galėtume geriau suprasti Apaštalu pasiuntinybę, meskime žvilgsnį į tuos laikus, kuriuose Kristus pasiuntė savo mokinius skelbti pasauliui savo mokslo; įsižiūrėkime patiems pasiuntiniams, jų mokslui, gabumams ir jų tinkamumui toji aukštoji pasiuntinybė atlikti; ir pagaliau pažvelgkime į tą milžinišką darbą, kurį atliko dvylika Kristaus pasiuntinių pasaulyje.

Apaštalu pasiuntinybės metu visą tuometinį pasaulį valdė Roma. Jos kariuomenė, kalba ir įstatymai su mažomis išimtimis viešpatavo visuose civilizuočiuose pasaulio kraštuose. Roma, turtinga savo lobiu, garbinga savo pergalemis ir išdidi savo puikybe, skendo stabmeldybės tamsybėse. Josios stabmeldiškoji tikyba buvo pavergtoms tautoms įstatymas. Visgi negalima sakyti, kad Roma būtų buvusi netoleranti. Visų pavergtų tautų dievaičiai turėjo savo šventyklas Romos mieste. Čia buvo garbinami visoki daiktai — saulė,

mėnuo ir žvaigždės; upės, kalnai ir miškai; žvėrys, paukščiai ir žuvys. Tiktai Roma nepažinojo tų visų daiktų Kurėjo, paties Viešpaties Dievo. Ir šitos tai tiesos skelbtų — tikrojo Dievo pažinimą ir Jo žmonijos atpirkimą — buvo pasiūsti dvylika Apaštalu.

Kas per vieni buvo tie pasiuntiniai? Tai buvo paprasti, neturtingi ir jokių mokslų nėję vyrai; pasauliui visiškai nežinomi; politikoje ir visuomeniškame gyvenime neturį jokio supratimo; vienu žodžiu, tai buvo asmenys, neturintieji nė vieno tų privalumų, kurie yra laikomi butini ir mažiausiam pasisėkimui viešame gyvenime. Ir štai jiems teikiama pasiuntinybė — pakeisti visą žmonijos visuomeninį gyvenimą: valstybėje, visuomenėje, šeimynoje ir kiekvieno žmogaus sieloje. Jie turėjo sunaikinti stabmeldybę ir jos vieton įdiegti tikėjimas į vieną tikrąjį Dievą. Jiems buvo skirta paskelbti tautoms aukštesnis dvasinis gyvenimas, kuris prašalintų nedorybę bei ištvirkimą ir žmogui suteiktų antprigimtinės prasmės, įkuntos jo kasdieniniuose darbuose, žodžiuose ir mintyse.

Pasiuntinybė jiems skirta nebuvo lygi jų spėkoms. Tokios pasiuntinybės gerai ir pilnai atlikti nebutų galėję joki milžinai. Čia buvo reikalinga antprigimtinė jėga. Išganytojas prižadėjo buti su jais ir jų įpėdiniais per visas dienas iki pasaulio pabaigai. Jis nuskyrė Apaštalus savais įrankiais dideliu darbui, kurį pati šventoji Dvasia kurė ir globo-

jo žmonių sielose. Apaštalai patys matė ir patyrė savo Mokytojo dievystę ir todėl, pilni gyvo tikėjimo, drąsiai skelbė tautoms savo pasiuntinybę. Dvylikos pasiuntinių skaičius pradėjo augti. Jį didino Apaštalų mokiniai, kurie savo uolumu prilygo savo mokytojams. Šv. Paulius vienas tris kartus perėjo ištisai beveik visą tuometinį pasaulį, steigdamas naujas bažnyčias ir senasias stiprindamas savo žodžiu bei raštu.

Nerekėjo laukti ilgų metų iki pasiuntinybė pasiektų savo tikslo. Dievo skelbiamas žodis krito į žmonių širdis ir nešė gausių vaisių didesnei Dievo garbei. Šv. Paulius, rašydamas laišką į Pilypiečius, siunčia jiems linkėjimus vietinių Romos krikščionių, ypatingai tų, kurie gyveno cezaro Nerono namuose. (Pilyp. 4, 22). Reiškia, krikščionių tuomet jau buta Romos valdovų rumuose. Šv. Justinas, vienas pirmutinių krikščionių rašytojų, sako: "Tarp graikų ir barbarų nėra tautos, kurioje nebutų atnašaujamos maldos ir Eucharistija Dievui Tėvui, visų daiktų Kurėjui, Jėzaus Kristaus prikryžiuoto vardu."

Garsus rašytojas Tertulijonas antro šimtmečio pabaigoje jau drįsta rašyti Romos cazarui šituos žodžius: "Mes tiktai nuo vakar tegyvuojame, bet jau pripildėme tavo imperiją. Jusų miestai, jusų sodžiai, jusų salos, jusų pilys, jusų kariuomenė, jusų senatas, jusų rumai ir viešoji aikštė pilni krikščionių. Mes jums nieko nepalikome, išskyrus jusų juščias šventyklas". Šv. Ireniejus, dėl Kristaus vardo nužudy-

tas 202 metuose, rašydamas apie krikščionybės išsiplėtimą ir vienodumą, sako: "Kaip šviesa, apšviečianti visą pasaulį yra visur vienoda, kadangi jina paeina iš tos pačios didėsės dienos šviesybės, taip lygiai tikėjimo šviesa, kuri apšviečia žmonių protą, yra visur vienoda, kadangi jina paeina iš Jėzaus Kristaus, amžinos teisingumo Saulės".

Koks didelis skirtumas tarp valstybių, kurias sukūrė garsus karo vadai, ir tarp dvasinės valstybės — Bažnyčios, kurią įsteigė Išganytojas ir išplėtė Jo Apaštalai. Prisiminę senovę, galime pažvelgti į Ramseso, Nabuchodonosoro, Kserkso, Aleksandro, Hanibalo ir Cezarų garsius karus, jų pergales, jų sukurtas valstybes. Kiek ten kraujo pralieta, gyvybių suaukota! Ir šandie jas tiktai senovės raštai teatmena. Apaštalų darbas ėjo ramiai, be kraujo praliejimo, be skriaudos, bet su meile, gailėstingumu, pasišventimu. Ir toji jų išauginta Bažnyčia šandie gyvuoja kuo puikiausia, pilna didybės, galybės ir garbės.

Jeigu Išganytojas būtų atėjęs kaliaus vainiku pasipuošęs, tukstantinės kariuomenės priešakyje — kiekvienas sakytų, kad Jisai prievarta užkariavo pasaulį. Jeigu Jisai būtų siuntęs savo mokslo skelbti pasaulio mokslininkus, rašytojus, dainius — kiekvienas sakytų, kad krikščionybę išplatino gražbyliai ir poetai. Jeigu Išganytojas būtų atsinešęs didelius turtus ir juos išdalinęs žmonėms — tai visi sakytų, kad Jisai kyšiais, papirkimais ir dovanomis išplatino savo mokslą. Deja, ne kariuo-

menē, ne mokslas ir ne turtai, bet gaillestingumas, nusižeminimas ir neturtas buvo pamatiniai Apaštalų pasiuntinybės sekmingumo dėsniai. Tos pasiuntinybės prasmę ir sekmingumą geriausia aptaria šv. Paulius Apaštalas, kuris sako: "Dievas išrinko kās pasauliui paika, kad sugėdintų išmintinguosius;

kas pasauliui silpna išrinko Dievas, kad sugėdintų, kas stipra. Dievas išrinko, kas pasauliui negarbinga, niekintina ir tai, kas yra niekai, kad nieku paverstų tai, kas yra šis tas; kad nė vienas kunas nesirgtų Jo akyvaizdoje." (I Kor. 1, 27-29). J. N.

K. Dembskis.

## Sąžinės Ramybė.

Tas pats Šventasis kitoje vietoje vėl apie Šv. Komuniją sako: "Tikrai turiu aš ją visuomet priimti, nes visuomet nusidedu; kadangi visuomet silpnas, todėl privalau visuomet vaistus priiminėti."

Šv. Augustinas taip išsireiškia apie dažną Komuniją: "Kadangi ji yra kasdienė duona, tai kodėl tu ją tik tepriimi metų gale? Kasdien ją priiminėk, kad ji tave kasdien stiprintų: taip gyvenk, kad kasdien butumei vertu ją priiminėti."

"Tie, kurie tik sykį metuose tepriima Komuniją, kalba kun. Antanas de Molina iš Kartuzų susirinkimo, visai jos nepriiminėja su didesne verte, negu kad kasdien priiminėjantis; dargi anie priiminėja Komuniją su mažesne pagarba. Ir tikrai apie tokius kalba Ciriulus Aleksandrietis: Jei nusidėdamas nesi vertas dažnai komunikuotis, ir neperstoji nusidėti, tai niekuomet nebusi vertu priiminėti Komunijos."

Šv. Bernardas sako: "Sakramentas yra geriausiu vaistu mūsų nuodė-

mėms: kasdien jį priiminėk, o kasdien tapsi sveikesniu."

"Reikia abejoti, sako šv. Tėvas Inocentas, kad ta pavojingai nesusirgtų siela, kurs ilgam atidėlioja Sakramentą."

Mokyta Gersonas taip rašo: "Kas vien dėl to prie Komunijos neina, jog jaučias esąs atšalęs ir suvargęs, tas yra panašus anam, kurs sako: Delto nesiartinu prie ugnies, jog man yra šalta; dėl to neįėjau gydytojo, jog silpnas. Sakramentai yra vaistu, taigi artinkis prie jų, nors esi silpnas. Kristus yra ugnimi, taigi artinkis prie Jo, nors esi ir atšalęs, kad tik nebutum mirtingoje nuodėmėje, nes dažnai žmogus artinasi prie Eucharistijos budamas atšalusiu ir suvargusiu, o Ją priėmęs lieka karštu ir tvirtu dvasioje."

Taip mums kalba apie Šv. Sakramento priėmimą šventieji Tėvai ir kiti dievobaimingi žmonės. Taigi klausykime jų patarimų ir kuomet tik galime, stengkimės maitintis Angelų Duona. **Stebuklingi dažnos Komunijos vaisiai:**

**Pirma:** Pašvenčiamosios malonės padauginimas, dvasinio gyvenimo augimas, Dievo meilė kiekvienoje sieloje, esančioje liuosa nuo sunkios nuodėmės, nors kasdienėje nuodėmėje ji ir būtų ar tai prieš, ar po Komunijos.

**Antra Eucharistijos pasekmė:** nusilpninimas geismų ir blogan palinkimų, sumažinimas geidulių puolimo, abejotinumai į kurinius malonių gyvenimo padauginimas, Dievo meilės ir noro tikrojo gero padidėjimas.

**Trečioji Eucharistijos pasekmė:** kasdienių nuodėmių atleidimas, padidinant Dievo ir artimo meilę, kas įvyksta sieloje, esančioje liuosai nuo sunkaus nusidėjimo: nors jai kitų ypatybių ir truktų. Sielą gydo iš kasdienių silpnybių, ją peni ir stiprina. Taigi kartu yra vaistu ir maistu.

**Ketvirtoji Šv. Komunijos pasekmė:** sustiprinimas prieš sunkų nusidėjimą: nes sumažina geismus, padaugina malonių gyvenimą ir duoda tvirtybės atsisukti pagundoms, paeinančioms nuo mūsų kuno, pasaulio ir piktosios dvasios.

**Penktoji dangiškosios Eucharistijos pasekmė:** kas su širdingu gailėsiu priima Šv. Komuniją, apturi mirtinių nuodėmių, tik, žinoma, ne liuosa valia užmirštų ir nepažintų, atleidimą.

**Šeštoji Šv. Sakramento pasekmė:** paliuosavimas nuo laikinosios bausmės, priklausančios nuodėmėms, kurios buvo atleistos per atgailos Sakramentą ir visiškai paliuosavimas nuo skaistyklos bausmių. Taigi stengkis komunikuoti su gailėsiu ir meile prie Dievo, ir tuo

budu visiškai atsilyginsi už visas atgailas ir bausmes, kurios priklauso už visas tavo nuodėmes.

**Septintoji Eucharistijos pasekmė:** dvasinis susijungimas su Jėzumi Kristumi, taigi ir su Jo prigimtimi, su Jo dorybėmis ir nuopelnais, su Jo tobulybėmis. Kristus ateina į vertai priimančio Komuniją širdį su Tėvu ir Šventąja Dvasia. Kiekvienas vertai priimantis Komuniją gali pasakyti draug su šv. Povilu: "Gyvenu jau ne aš, bet manys gyvena Kristus" (Gal. 2, 20). Ir todėl šventieji teisingai sako, kad krikščionis, budamas malonės stovyje, yra antrasis Kristus, ne Jo prigimtimi, bet atžvilgiu prisiruošimo Dieviškajams Suniui.

**Aštuntoji Eucharistijos pasekmė:** spekos, didvyriškumas ir uolumas nors ir sunkiausių pareigų atlikinėjime, tvirtų pasiryžimų vykdyme, kantriame kartais net rodant savo norą priešingumų bei prieštaravimų pernešime, pažeminimų, nepertekliaus, neturto ir sunkių bandymų iškentime.

**Devintas gerai priimtos Komunijos vaisius:** Užtikrinimas amžinojo išganymo.

**Dešimta Šv. Eucharistijos pasekmė:** kuno pašventimas atiduodant bei pavedant jį dvasiai, jo geismų ir troškimų numalšinimas ir prižadėjimas kunui, kad jis prisikels amžinai garbei ir nemirtybei. "Kas valgo mano kūną — turi amžiną gyvenimą: ir aš jį prikelsiu paskutinioje dienoje," sako Kristus (Šv. Jonas, 6, 54).

(Bus daugiau).

Kun. I. Abromaitis, M. S.

## Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikėjimui.

2) Arba kas daugiau — jie yra pasiputuosios dvasios, kurios drįsta spręsti apie Dievą, ginčytis su Juo kaip sau lygiu ir saikuoti Jo žodžius pagal savo silpno proto saiką. Puikybė yra giliausia piktybė tarp visų ydų. Todėl jie yra teisingai atmesti kaip pasididžiuojanti galvočiai ir apiplėšti tos šviesos, kuri teduodama mažoms ir kuklioms širdims.

3) Arba, kas yra dar dažniau, ir anuodvi ydi paprastai seka. Tie mokslinčiai augina ir lepina kokią nors piktą aistrą su kuriąja nenori atsisveikinti, ir kuri, jie žino, nesutinka su krikščioniškąja dorove ir religija.

Be to, jei kas lygintų skaitlių ir liudininko vertę, sunkenybė ir kliutys visai išnyksta.

Galima tvirtinti, kad per praeituosius 1800 metų kiekviename šimtmeityje nebuvo ir nėra daugiau žymių vyrų, kaip vienas iš dvidešimties, kurs buvo laisvamanis.

Ir tame menkame skaitliuje galima tai tvirtinti, kad dauguma nebuvo pastovus netikėliai, nes pirm mirties jie bėgo į tos religijos priglaudžiantį glėbį, kurią jie dažnai niekino ir keikė. Toki buvo tarp kitų Volterio mokyklos vadai paskutiniame amžiuje, butent, Monterquieu, Buffon, La Harpe ir kiti.

Volteris patsai, kai liga jį prispaudė Paryžiuje, šaukės šv. Suplicijaus rektorių prieš mirtį. Pavojus praėjo ir su pavojum Dievo baimė. Antras at-

puolimas įvyko; visi sergančiojo ištvirkę sėbrai skubinos prie jo. Jo gydytojas liudininkas sako, kad Volteris vėl šaukėsi religijos pagalbos. Šitą gi kartą vėltui; neleido kunigui prieiti prie miršančiojo, kurs pabaigė savo gyvenimą baisiausiam sielos kovojime — desperacijoje.

D'Alembert ir norėjo išpažinti savo nuodėmes, bet ir jam užstojo kelią, kaip jo mokytojui, filozofai prie lovos. — “Jei mes nebutumėm buvę, vienas jų vėliau sakė, “jis būtų vaidinęs minkštaširdžio rolę kaip ir kiti.”

Kokios moralinės vertės yra tie vyrai? Ir ką jų religija parodo, ypač jeigu jiems perstatoma apšviestą tų mokslinčių ir mokyčiausių vyrų tikėjimą, kurie yra tikri milžinai, mūsų pagarbos verčiausi, kuomet gyvenę ant žemės.

Tikėjimas, kurį jie pildė, pažabojo pastaruosius kaip ir visus kitus sunkiais suvaržymais ir uždėjo reikalaujančias pareigas; malonėk tai patėmyt!

Krikščionybės tiesos aiškumas tebutų galėjęs priversti juos sutikti su jos dėsniais.

Nieko nesakant apie tuos stebėtinius daktarus, vadinamus Bažnyčios tėvais, kurie buvo beveik vienatiniai filozofai ir pirmieji per penkiolika šimtmečių galvočiai, kaip šv. Atanasas, Ambraziejus, Gregorius Didysis, Jeronimas, Augustinas, Bernardas, Tomas

Akvinetis. Kiek kilnių ir garsių vyrų religija skaito savo vaikų eilėse?

Rogeris Bacon, Kopernikas, Des Cartes, Pascal, Malebranche, d'Aguesseau Lamoignon, Mathew Molė, de Maistre, de Bonald ir kiti tarp garsiųjų filozofų, advokatų ir pasaulinių mokslinčių.

Bossuet, Fėnėlon, Bourdaloue, Massillon, tarp kalbininkų.

Corneille, Racine, Dante, Tasso, Boileau, Chateaubriand ir kiti tarp beletristų ir poetų.

Argi mūsų karininkai daugumoje be religijos? Ar Karolius Didysis nebuvo krikščionis? Godfrey de Bouillon, Tancred, Bayard du Guisclin, Joana Arkietė, Crillon, Vauban, Villars, Cotinat, Foch ir kiti. Ar jie nesilenkia prieš religiją, apvainikuoti tukstančiais vainikų ir laimėjimų? Enrikas IV, Liudas XIV buvo krikščionys; Vitautas, šv. Kazimieras, buvo krikščionys. Turrene buvo krikščionis. Jis priėmė Švenčiausiąjį savo mirties valandoje. Didysis Condė buvo krikščionis. Šv. Liudas, ypač, tas tikras didvyris, taip geras ir taip malonus karalius, Francuzijos ir Bažnyčios garbė.

Visi žino garsaus Napoleono nuomones apie krikščionybę. Galybės ir ambicijos sukuryje jis toli pakrypo nuo dėsnių ir kasdieninių religijos pareigų. Bet jis nuolat palaikė savo tikėjimą ir jį gerbė. "Aš esu krikščionis, Romos katalikas", jis kartą pasakė, "mano sunus yra taip pat." Aš labai liudėčiau, kad mano sunaitis negalėtų toks būti kuo brangiausiai aš esu patarnavęs

Francuzijai", jis pridėjo, "tai katalikų tikėjimas sugražinti". Be religijos kur atsidurtų žmonės? Jie piautų vienas kitą del merginos arba didesnios kriaušės.

Kaip Napoleonas pasijuto vienas ant šv. Elenos salos, jis ėmė mąstyti apie savo kudikystės tikėjimą, ir savo sveikame prote, rado, kad katalikų tikėjimas yra tikras ir šventas. Jis prašė paskutinės religijos paguodos. Jis parsitraukė kunigą į šv. Elenos salą ir atsilankydamas ant Mišių, kurios buvo laikomos jo namuose. Jis pageidavo, kad pasninkų dienosose mėsa nebutų dedama ant stalo. Jis stebino savo ištrėmimo draugus ištikimybę, kurią parodė pasikalbėjimuose apie pamatines katalikybės paslaptis.

Mirdamas, jis pašalino gydytoją ir meldė pamatyti kun. Vignalį, savo kapelioną, kuriam pasakė: "Aš tikiu į Dievą, aš gimiau katalikų tikėjime ir aš noriu išpildyti pareigas, kurias jis uždeda, ir priimti paskutines pagalbas, kurias jis gali mums teikti.

Imperatorius ėjo išpažinties, priėmė Švenčiausiąjį ir paskutinį patepimą. "Aš esu linksmas, išpildęs savo priedermes", jis prabilo į generolą Montolon. "Aš trokštu tą pačią laimę jūsų mirties valandoje, generolai! Aš nepildžiau jų kai buvau ant sosto, del to, kad galybė maišė protą. Aš gi nuolat tikėjau; varpų balsas buvo švelnus mano ausims ir matyti kunigą mane sujudindavo. Aš norėjau slaptai nuslopinti tai, bet tai silpnybe. Aš noriu atduoti Dievui garbę."



Tad jis pats paliepė pagaminti altorių kitame kambaryje, kad Švenčiausis būtų įstatytas įgyti keturių dešimtų atlaidus.

Mirė Napoleonas kaip krikščionis.

Nebijokime apsivilti, sekdami visų tų didvyrių pavyzdį. Jų skaitlius ir religijos pažintis aukščiau pakėlė juos už tuos žmones, kurie yra paniekinę krikščionybę.

Puikybe, troškimas pasaulinio mokslo, kuris juos visai paima yra daugiau kaip pakankamos priežastys paaiškinti jų netikėjimą. Religijos tikrėnybė buvo gana galinga palenkti kitų sprandus po katalikybės šventu jungu.

## XII.

**Kunigai daro amatą iš tikėjimo; jie netiki, ką jie skelbia.**

ATSAKYMAS. Atsargiau, atsargiau, kad kas kartais tamstos neišgirstų. Tuomet būtų gėda. Ką tamsta drįsti plepėti — Jėzaus Kristaus kunigai, veidmainiai? Meldžiu, kaip tamsta tai žinai? Kaip tamsta gali pažinti jų širdį ir spręsti ar jie tiki ar netiki į savo šventą kunigystę. Tai skundėjui įrodyti ką jis tvirtina; reikia įrodyti šitas priekaištas. Aš meldžiu tamstos tai įrodyti.

Tamsta gal priminsi kaip prirodymą blogo kunigo vardą.

Aš turiu tamstai priminti, kad išimtis tvirtina dėsni. Blogas, netikęs kunigas maža terupėtų, jei dauguma nebutų taip pasišventę, tobuli ir gerbiami.

Rašalo demelė labai aiškiai mato si ant grynai balto rubo; vos jinai tesimatytų, jeigu rubas būtų juodas arba suterliotas.

Taip pat ir kunigijoje, kuriai bedievybė noroms-nenoroms atiduoda garbę.

Kad yra blogų kunigų, nėra keista. Atsimink, kad buvo Judas tarp Apaštalų. Kaip apaštalai, pirmieji kunigai, pirmieji Bažnyčios vyskupai, išmetė išgamą iš savo tarpo ir neturėjo atsakomybės už jo nuodėmes, taip ir Bažnyčia smerkia smarkiau ir su didesniu pasibiaurėjimu, kaip tamstos, tuos išgamas kunigus, kurie piktina žmones savo darbais ir apleidžia savo aukštas ir kilnias pareigas. Bažnyčia stengias pradžioje sugražinti juos į kelią su švelnumu ir malonumu; kunigai, kaip ir kiti žmonės, turi teisę prie gailėstingumo; gi nesugražinamuosius, kurie eina blogu keliu, ji atskelia nuo savo bendravimo; ji išmeta iš savo vienybės ir smerkia juos prakeikimu.

“Kunigai yra veidmainiai.” Ir ką jie laimi, klausydami tamstos išpažinties, smerkdami jusų nedorybes, skelbdami jums Evangeliją, mokydami jusų vaikus katekizmo, maitindami vargšus, patardami tam, paguosdami aną; kitam duodami duonos.

Ar galima sumažinti nors skatiku jų menkas pajamas ir dar menkesnes pašalines aukas, jei jie hutiltų apie savo parapijonų nedorybes ir piktybes, jei jie leistų visus be skirtumo prie Sakramentų, nepaisant jų sąžinės stovio, arba jei sutrumpintų savo katekizaciją. Kokia nauda pasaulyje yra jiems sąžiningai pildyti savo pareigas?

(Bus daugiau).



# Tretininkų Žinios.



Kiekvienas jaunikaitis ar mergaitė, sulaukę 14 metų, gali įstoti į Tretininkų Santvarą. Norintieji likti tretininkais, turi visu pirma pasirodyti esą gerais dorais katalikais, kad sugebėtų tinkamai eiti savo luomo pareigas. Moters ištekėjusios negali įstoti be savo vyro sutikimo, nebent būtų didelė ir svarbi priežastis; tuomet reikia atsiklausti nuodėmklusio.

Visi Svatvaros nariai turi dėti škaplius ir juosteles. Jeigu šitų brolijos ženklų nedėvi, neapturi atlaidų. Visi pilnai ir stropiai turi užlaikyti regulą arba Tretininkų Santvaros įstatymus. Tretininkai turi vengti visokių viešų pasilinksminimo vietų. Valgyje ir gėryme visuomet reikia užlaikyti tinkama tvarka. Nesėsti ir nekilti nuo stalo, nepaprašius Dievo palaimos ir Jam nepadėkojus už Jo gausias malones. Reikia užlaikyti pasninkas prieš Nekalto Prasidėjimo ir šv. Pranciškaus šventes. Yra gera, jeigu galima, senųjų tretininkų papročiu pasninkauti, susilaikant nuo mėsos trečiadienyje ir nedavalgant penktadienyje.

Kas moka skaityti ir turi užtektinai laiko, yra gera kalbėti *Officium Parvum* arba Marijos poteriai. Jeigu nėra laiko, užtenka kasdien atkalbėti 12 kartų Tėve mūsų, Sveika Marija ir Garbė Dievui Tėvui. Kiekvienas tretininkas turi padaryti savo testamentą. Jeigu jisai netikėtai numirtų, tuomet nebutų jokių keblumų ir neįvyktų jokių nemalonumų. Savo gyvenime turi šviesti visiems savo dorybių pavyzdžiu. Negali į savo namus priimti ir kitiems leisti įnešti jokių nedorų knygų ir raštų; turi vengti tokius raštus skaityti.

Tretininkai turi užsilaikyti didelioje kantrybėje ir artymo meilėje. Jeigu jiems yra galima, turi stengtis nesutikimus prašalinti ir pasirupinti susivaidijusius sutaikinti. Niekomet jiems nėra leistina prisiegoti, nebent to tikrai Dievo ir artymo meilė butinai reikalauja. Reikia visiškai vengti visokių nepadorių juokų ir išsireiškimų, kurie doriems žmonėms netinka klausyti.

Vakare padaryti reikia gera sąžinės sąskaita. Jeigu pasirodo, kad esama prasikaltimų, reikia užsiduoti už juos sau kokia nors atgaila.

Šv. Mišios yra geriausia malda. Todėl reikia stengtis klausyti šv. Mišių kuo dažniausia; kas gali, tai ir kasdien. Kiekvieną mėnesį, kaip kada net ir keleta kartų, dvasios vadas suruošia tretininkams skirtus susirinkimus, kuriuose visi nariai turi dalyvauti, nebent labai svarbi priežastis juos nuo to paliuosotų. Ligos ar nelaimės metu nariai turi reikšti savo artymui didžiausios užuojautos ne tiktai žodžiais, bet ir pasielgimais. Jeigu yra galimybės vargstančiam broliui reikia teikti pagalba išmalda. Negalima užmiršti ir sielos reikalų. Tarp kasdieninio gyvenimo vargų ir rūpesčių sergančiam ligoniui reikia priminti ir jo amžino gyvenimo reikalas. Tretininkų Santvaros pirmaeilis tikslas yra amžino gyvenimo rupestis, kasdieniniai reikalai tužyma antrąją vietą.

Mirus kuriam brolijos nariui, visi tretininkai turi atlankyti mirusios lavoną, ypatingai dalyvauti palaidojime. Jeigu yra galimybės, yra gera atkalbėti kartu maldos už mirusį. Visi kuopos nariai turi paaukoti už mirusį bent vieną šv. Komuniją ir trečiąją ražančiaus dalį. Tretininkai pasilieka vienybėje ne tiktai kuomet brolis gyvas, bet ypatingai jam mirus.

Kiekvienais trečiais metais įvyksta tretininkų seimas. Čia yra renkami kuopoms valdytojai. Jeigu vyskupas nepaskiria vyriausiojo valdytojo arba vizitatoriaus, tai jį išrenka seimas. Tasai vizitatorius laikas nuo laiko lanko kuopas. Jam buna išduodamos atskaitos apie kuopos narių bendrą dvasinį stovį. Tas atskaitas išduoda kuopų valdytojai; jie yra pilnoje priklausomybėje nuo vietinio dvasinio vado, kuriuo paprastai yra vietinis klebonas. Nariai, kurie nepildo įstatų arba viešai prasižengia prieš krikščionišką dorą, yra prašalinami iš Santvaros. Tiktai pilnoje drausmėje yra galimas kuopos narių kilimas dorybėse ir siekimas aukštesnės tobulybės. J. N.

---

*Netikėlių spauda visai mėgina iškonevėkti naujai paskirtus vyskopus, šv. Tėvų ir katalikus. Bet nieko jiems iš to, nabagams, naudos nepasidaro. Nusibodo, besiklausant melų ir šmeižtų.*



# Katalikų Pasaulys



OLANDIJA. — Valkenburgo mieste mirė garsus vokiečių mokslininkas sociologas kun. Pesch. Jisai buvo vienas žymiausių šių dienų mokslininkų visuomeninio gyvenimo srityse. Naują pakraipą visuomeniniam gyvenimui davė Mainzo vyskupas Emanuelis von Kettler. Šitą naują pakraipą pasekė kun. Pesch ir tokiu būdu Vokietijoje įsivyravo katalikiškos darbuotės pasaulėžiūra, kuri nepaliko be savo pėdsakų ir kitose valstybėse. Visa šių laikų naujoji pakraipa visuomenės gyvenime yra tai kun. Pesch nuopelnas. Jisai davė daug pasauliui, kad pakelti ekonominiai ir doriniai žmonią, ir tie jo darbuotės vaisiai šandie jaučiami visame pasaulyje.

RUSIJA. — Petrograde buta daug puikių bažnyčių ir cerkvių. Bolševikai jas visas gerai apiplėšė. Kai kurias jų paėmė valdžios priežiuron, iš bažnyčių padarydami visokius muziejus. Štai dabar ir vėl bolševikų valdžia konfiskavo tikrąjį Rusijos panteoną — šv. šv. Petro ir Povilo katedrą-soborą ir pavertė jį į muziejų. Čia nuo Petro Didžiojo laikų, 1701 metų, palaidoti visi Rusijos buvusieji carai, išskyrus Petrą II, palaidotą Maskvoje, ir nelaimingą Nikolajų II, kurį bolševikai nužudė. Pasirodo, kad tikybinės šventenybės — bažnyčios ir kapinės pas bolševikus nustoja savo vertės ir paverčiamos į kasdieninių žiopsotojų pasivaikščiavimo vietas.

ITALIJA. — Romoje nuo 1854 metų gyvuoja šš. Ambraziejaus ir Karoliaus Borromeo dvasinė seminarija, kuri dažnai vadinama Lombardijos seminarija, kadangi čia mokosi Lombardijos krašto jaunieji dvasininkai. Šitoji seminarija yra ties gatve Mascherone, netoli Farnese rūmų. Čia gyvena mokslus eidamas dabartinis šv. Tėvas Pius XI. Jisai čia visuomet sustodavo, atvykęs Romon. Šv. Tėvas labai myli tą kampelį, kuriame jisai praleido savo jaunystės mokslo dienas. Kadangi toji seminarija randasi labai nepatogioje vietoje, tai šv. Tėvas nutarė ją perkelti į geresnę vietą, butent ant Eskvilino kalvos, kurioje yra erdvu, daug medžių ir užtektinai tyro oro, kas butinai reikalingas jauniems studentams. Šitas šv. Tėvo nuoširdumas savo senai mokyklai parodo dar

kartą jo tėviškos širdies prakilnumą.

— Mirusio šv. Tėvo Pijaus X sesuo p-lė Marija Sarto padovanojo Italijos diktatoriui p. Mussolini savo mirusio brolio šv. Tėvo Pijaus X viršutinę drapaną ir auksinį kieliką, kurį šv. Tėvas kasdien vartodavo šv. Mišiose. Šitas aukas jinaite suteikė p. Mussolini už tai, kad jisai pareiškė tiek daug palankumo, mirus Sarto šeimynos jauniausiai seser Onai. Mat, diktatorius Mussolini įsakė suteikti buvusio šv. Tėvo seser atatinamą kaip aukšto luomo asmeniui palaidojimą.

— Tautožudystė Italijoje irgi pradėjo būti žinoma. Atsirado asmenų, kurie visokiais būdais pradėjo skelbti žodžiu ir raštu kaip tai reikia daryti. Italijos žymiausieji gydytojai turėjo pas Vidaus Reikalų ministerį p. Federzonį savo susirinkimą, kuriame jie išdirbo planus kaip reikia ginti tauta nuo šito baisaus blogo. Fašistų valdžia, tokiu būdu, paskelbė karą tautožudystei. Diktatorius p. Mussolini, kalbėdamas Tripolyje, pasakė, kad italų tauta yra nesupuvus ir kad jai yra lemta sparčiai augti ir plėstis. Visi susirinkusieji šaukė: “Šalin tautožudystė!” Laiminga italų tauta, nes tenai ne tikta valdžia, bet ir pati visuomenė kovoja tą biauriausią žmonijos giltinę.

PRANCUZIJA. — Lucono mieste įvyko Prancuzijos Moterų Lygos seimas. Žymiausių kalbėtoju buvo vyskupas Garnier, kuris kreipė moterų dėmesį į spaudos svarbą. Šandie didžiausia pasaulio jėga yra spauda. Kaip visi kiti gaivalai tą spaudą išnaudoja savo tikslams, taip ir katalikai turi per spaudą ginti savas teises. Jie turi todėl tą spaudą remti. Yra labai gaila, kad katalikai žmonės taip mažai tesiinteresuoja spaudos reikalais. Kas dar aršiau, dažnai atsitinka, kad tie patys katalikai žmonės savo lėšomis remia prieštikybinių spaudą. Jeigu jie tai daro žinodami, jiems yra mirtina nuodėmė. Kiekvienas katalikas turi laikyti savo viršiausia pareiga remti katalikiškoji spauda. Ne veltui todėl Prancuzijos katalikės moters padarė keletą nutarimų savo seime, kad katalikiškas laikraštis turi būti kiekvienoje katalikiškoje šeimynoje ir kad joks prieštikybinis raštas neįteitų į katalikiškus pa-

mus. Gražus ir sektinas pavyzdys lietuvėms moterims.

ISPANIJA. — Madrido laikraščiai jau paskelbė programą busimo Asketikos ir Mistikos seimo, kuris įvyks šių metų pabaigoje paminėjimui dviejų šimtmečių jubiliejaus šv. Jono nuo Kryžiaus išpažinimo šventu. Visas programą dalinamas į keturias dalis, būtent: 1) tyrinėjimai gyvenimo, darbų ir įtekės šv. Jono visoje katalikų visuomenėje; 2) mistikos apsišaukimų tyrinėjimai, šv. Jono minties šaltiniai, mistikos mokykla ir ispanų mokslas; 3) šv. Jono mistikos mokslo sėkmės, ypatingai kilusios iš maldos ir vienybės su Viešpačiu Dievu; ir 4) pamokslai ir dvasinis vadovavimas, einant nurodytais šv. Jono dėsniais. Šitas seimas yra ypatingas savo giliais dvasinio gyvenimo apsišaukimais ir jų tyrinėjimais. Ispanams toks mokslas nėra svetimas; iš savo prigimties ispanai yra mistikai ir katalikų dorovė jiems dar daugiau padeda šitoje srityje pasiekti tikrai tobulo asketikos ir mistikos laipsnio.

BELGIJA. — Karalaitis Leopoldas sugrįžo iš savo ilgos kelionės į Afrikos Kongo; kuri yra Belgijos kolonija. Liuvono universiteto studentai suruošė karalaičiui sutiktuves. Karalaitis, viešėdamas Kongoje, įsteigė ligonbutį ir prieglaudą negrams. Šituo tai reikalu jisai ir kalbėjo studentų susirinkime. Jisai pabrėžė šių dienų jaunimo pašaukimą darbuotis kitų, ypatingai pavergtų, nuskriaustų ir nekulturingų žmonių naudai. Karalaičio prakalba buvo labai įdomi, pavyzdžiais iš tenykščio negrų gyvenimo pajavairinta. Į karalaičio prakalbą atsakė universiteto rektorius prelatas Ladeuze. Jisai išgyrė jaunojo sosto įpėdinio pastangas daryti gerą vargstančią žmonių ir visiems savo studentams nurodė sekti gražų busimo Belgijos karaliaus pavyzdį.

ABISINJA. — Šiaurinėje Afrikoje yra valstybė, vadinama Abisinija arba Etiopija. Šitos šalies gyventojai yra krikščionys klaidatikiai, nors čia yra ne maža ir katalikų. Senovėje visa šalis buvo katalikiška. Čia dar yra užsilikusių daug rankomis rašytų raštų, senovės dokumentų. Vatikano knygyno valdyba pasiuntė į Etiopiją savo mokslininkus, kad tenai ant vietos, jie surinktų senuosius raštus ir kurių negali gauti, kad juos nurašytų. Pasiuntinys buvo labai sėkmingas. Viso surinkta la-

bai svarbių ir visais atžvilgiais mokslui brangių 119 raštų. Daugiausia tie raštai rašyti senąja etiopų kalba ir kita taip vadinama geez kalba, kurios šiaudie jau mažai kas temoka.

BELGIJA. — Mirus kardinolui Mercier visoje belgų tautoje reiškiamą yra didžiausia jam pagarba. Ne tiktai katalikiškoji, bet ir protestantų spauda reiškia minties, kad "kardinolas Mercier panašiai šv. Pranciškui Asyžiečiui įgys viso pasaulio žmonių pagarbos". Iš tiesų, jo mirties minėjimas įvairiose pasaulio šalyse patvirtina šituos žodžius. Bet katalikų mintys ir širdys siekia gan toliau. Belgų tauta laiko kard. Mercier šventu vyru. Dabar susikūrė Belgijoje katalikų tarpe draugija, kuri rupinsis, kad kard. Mercier būtų neužmirštas, bet būtų išpažintas šventu, jeigu tiktai Dievas laimins jo asmenį savais stebuklais. Bružo miesto vyskupas išleido maldą, kurioje prašoma Viešpaties Dievo paaukštinti kard. Mercier šventųjų vainiku. Toji malda yra kalbama visose Belgijos mokyklose ir bažnyčiose. Maldos paskutiniai žodžiai atkreipti į švenč. Dievo Mariją, kurią kardinolas taip mylėjo ir dar gyvas budamas rupinosi, kad Marijos vardas įgytų didesnės garbės, kad Ji būtų išpažinta visų žmonių Tarpininke pas dangaus Tėvą.

— Šiomis dienomis iš Belgijos pasiūsta į Washingtoną kard. Mercier dešniosios rankos pilnoji forma. Toji ranka bus nulieta dabar iš bronzos ir patalpinta Washingtono State Museum. Rankoje yra kryžiaus ženklas, kurį reiškia tą tautų ramybę, kurią taip uoliai gynė kardinolas Mercier.

OLANDIJA. — Sutinkant Harlemo vyskupui kun. Hendricks parašė į visas olandų tikiybines atskalas atsišaukimą, kuriame jisai ragina visus melsti Viešpaties Dievo, kad visi olandai sueitų į vieną tikiybę vienybę. Tuo tikslu susikūrė draugija, vadinama "Canisius Bond", kurios narių tikslas bus kiekvieną dieną atkalbėti tam tikrą maldele vienybės intencija. Šv. Petras Kanyžius, Vokietijos apaštalas, buvo olandas. Jeigu jisai gyvas budamas galėtų išgelbėti išstisus Vokietijos šalis nuo klaidingo tikėjimo slastų, tai ir dabar jau danguje budamas jisai neužmirš savo gimtos šalies — Olandijos.



# Lietuvos Žinios



*Parvyko iš Romos* bal. 23 dieną abudu arciyvskupai Jo Ekse. J. Matulevičius ir Jo Ekse. P. Karevičius. Katalikų draugijos, visuomenės ir valdžios atstovai ir tukstantinė minia su orkestrais pasitiko juodu Kauno stotyje. Pakelyje į Kauną, nuo pat Kybartų kiekvienoje stotyje žmonės ėjo pravažiuojančių pasitikti iškilmingai.

*Karo muziejui p-lė Dimsaitė* pavedė trijų istorinės armotas, kurios stovėjo jos dvare ir yra mačiusios dar Švedų laikus.

*„Saulės“ d-jos rumams padidinti* sumesta į vieną savaitę 1,000 litų.

*Šventosios uosto statymas eina tvarkingai.* Po Velykų pradedama statyti su visu įtempimu.

*Utėnos apskr. lenkai pareikalavo iš mūsų sargybos,* kad ji pasitrauktų nuo tilto esančio ties Lokajais, grasindami kitaip užimti jėga. Lietuva pasiuntė protestą Tautų Sąjungai.

*Panevėžy sugauti penkčių padirbinėtojai* ir platintojai.

*Geg. 1 dieną prasidės susisiekimas* orlaisiais tarp Maskvos, Kauno ir Berlyno.

*Katalikų kandidatą į Seimą, S. Tijunaitį,* mėgino nužudyti. Naktį kaž kas šovė į miegamąjį; kulka įstrigo virš lovos.

*Klaipėdos vokiečiai žada imti iš Anglijos miestui paskolos.* Gaus 15 milijonų, o mokės nuošimčius už 25 milijonus. Valdžia ketina tokią paskolą uždrausti, nes išeina po 17-20%.

*Kauno miestas rengiasi irgi paimti paskolos 21 mil. litų iš Amerikos.* Sąlygos nelengvos, bet visgi lengvesnės už Klaipėdiškių.

*Užsienių reikalų ministeris prof. M. Reinyš* atsistatydino ir perdavė reikalus ministeriui pirmininkui p. L. Bistrui.

*Traukinys suvažinėjo žmogų.* Netoli Mariampolės stoties traukinys suvažinėjo K. Žiemį 21 m. siuvėją, kilusį iš Gižų, gyvenusį Mariampolėje. Vos gyvas, su sutrupintomis kojomis ir apdraskytu veidu, nelaimingasis nugabentas į ligoninę; tenai netrukus mirė. Kaip jis pateko ton nelaimėn, tikrų žinių nėra.

*Rado gintaro.* Jiėvonies paupyje, ties Mokytojų Seminariją T. Kulikauskaitė rado apšepusį rudą gužulą, vyro didelės kumšties didumo, kuris pasirodė geriausios rūšies gintar-

ras. Negudri mergaitė sudaužė radinį, ir ėmė dalintis su draugėmis. Mokyt. p. Akelis išgelbėjo radinį, paimdamas į Mokytojų Seminarijos globą. Butų įdomu sužinoti, kaip ši retenybė čionai pateko.

*Supiaustė žmogų.* Bal. 14 d. ligoninėn atvežė subadytą peiliu J. Brazaitį. Ligonis sveiksta. Žmonės pasakoja, kad tai padaręs išsigėręs Juraičiukas iš Nendriškių.

*Patilčiai,* (Javaravo valsč.) Prieš keletą metų klebono rupeščiu įsteigtas ir jo vedamas kooperatyvas gyvavo gerai. Paskui žmonės išrinko vedėją socialistą A. Ir dabar kooperatyvas subankrutijo. Žmonės vėl puolėsi pas kleboną, kad gelbėtų jų įdėtus pinigus. Klausimas, ar pasisėks užlopyti klebonui svetimas nuodėmes.

*Pilviškiai.* Stotyje čionai toks nešvarumas, kad visoje Suvalkijoje tur but nėra kitos tokios. Salė nevalyta, ant stalų ir grindų per dieną mėtosi valgių liekanos. Važiuoja saviškiai, bet ir svetimi. Nors dėl svetimų akių reikėtų apivalyti.

*Igliauka, Triukšmadariai.* P. Radzevičius darė čionai Darbo Federacijos žmonėms pranešimą apie rinkimus ir valdžios atliktus darbus. Netikėlių pastumdėliai nedavė kalbėti. Didžiausią netvarką ir lermą kėlė šitie žmonės: V. Muraška, iš Kopustinės kaimo, Javaravo valsč. tarybos pirm., Rinkimų Komisijos narys; jam pagalbėjo šaulys Ad. Senkevičius iš Igliaukes kaimo ir trejetas jaunų žydėliukų.

Poliejia sustatė protokolą. Nežinia, ar Šaulių Sąjunga ir Apygardos Rinkimų Komisija tuos ponelius norės pamokinti?

*Priėnė.* Prieš Velykas buvo čionai su pranešimu socialistas. Jo klausėsi daugiausia žydėliai.

Per Velykas atsilankė Dr. M. Bagdonas į Uk. Sąjungos susirinkimą ir Kat. Jaun. Vyčių vakarą. Įdomiai papasakojo apie dabrtinius Lietuvos reikalus ir Amerikos katalikų jaunimą.

Bal. 11 d. buvo Darbo Fed. ir Moterų Dr-jos susirinkimas. Kalbėjo p. Radzevičius. Žmonių buvo į 400. Moterų susivažiavime įsiregistravusių dalyvių buvo 200. Kalbėjo p. Galdikienė. Patenkinti visi.

# MUSŲ DARBAI

Jau netoli Birželio 10 diena, kurioje Chicago atvyksta J. E. Arcivyskupas Jurgis Matulevičius, Marijonų visos Kongregacijos vyresnysis.

Visur eina skubus prisiruošimas jį tinkamai sutikti. Ir vienuolyne ir apie vienuolyną visur tik dirba tik kruta mūsų darbštus jaunuoliai, kuriems rupi savo Vyresnįjį gražiai pasitikti ir pareikšti savo meilę kaipo Tėvui.

Mūsų geradariai remėjai, rodos, mato iš tolimiausių vietų Marijonų trusą ir darbus ir nuolatos mus lanko savo aukomis.

Eilių eilės čia garsinamų remėjų aiškiai tai rodo.

Kazimieras Grigas, iš Montello, Mass. ..	\$3.00
Katarina Daukantaitė .....	3.00
Barbora Ligekaitė .....	3.00
Domieelė Valatkevič .....	2.00
Rozalija Eitavičiūtė .....	3.00
Rozalija Radzevičiūtė .....	3.00
Lucija Skeivienė .....	3.00
Kazimiera Sležienė .....	1.00
Mikalina Laipėnienė .....	3.00
Pranas Pauliukas .....	3.00
Baltrus Miškinis .....	2.00
Morkus Miškinis .....	2.00
T. Gedvilaitė .....	3.00
A. Milauskienė .....	3.00
P. Atkinienė .....	3.00
J. Janulionis .....	3.00
K. Sakienė .....	3.00
J. Petkus .....	3.00
A. August iš Shenandoah, Pa. ....	3.00
O. Lapinskienė W. Hazleton, Pa. ....	3.00
Fr. Drekovsky New Britain, Conn. ....	3.00
Fr. Čižauskas Rochester, N. Y. ....	3.00
M. Zeliolienė, New Britain, Conn. ....	3.00
M. Martinkienė, Melrose Park, Ill. ....	3.00
St. Bagdonas, Chicago, Ill. ....	3.00
A. Sakavičienė, Baltimore, Md. ....	3.00
M. Mikalauskiene, Ind. Harbor, Ind. ..	3.00
K. Zaurienė, Chicago, Ill. ....	3.00
D. Bartkienė, Joliet, Ill. ....	5.00
O. Daliebiene, Brooklyn, N. Y. ....	3.00
J. S. Žemaitis, Newark, N. J. ....	3.00
B. Juškienė, Chicago, Ill. ....	3.00

A. Julevičienė .....	3.00
B. Vaškevičienė, Newark, N. J. ....	3.00
Pranas Kildužas, S. Boston, Mass. ....	3.00
Karolis Vasiliauskas, .....	3.00
Eva Grybienė .....	3.00
Ona Grybaitė .....	3.00
Pranas Mišgirdas, .....	3.00
L. Naviekaitė .....	5.00
M. Grubinskienė .....	3.00
Pr. Misginis .....	3.00
Zofija Jokubauskaitė .....	3.00
A. Jankauskas .....	3.00
J. Glazauskas .....	5.00
B. O. Serafiene, Worcester, Mass. ....	3.00
Emilija O. Gudzevičienė .....	3.00
Juozas Buivida .....	3.00
A. Gudukas .....	3.00
Motiejus A. Civiņskas .....	3.00

Nikodemas Jodka, Lawrence, Mass. įsto-	
jo į amžinus rem., aukėjo L. B. ...	\$50.00
Alena Jodkienė, Lawrence, Mass. įsto-	
jo į amžinus rem. aukėjo L. B. ...	\$50.00
Ipolitus Baronas .....	3.00
Ona Sidaravičiūtė .....	3.00
Julius Aleksonis .....	1.50

## AUKOTOJAI:

Juozas Pauliukonis, Lawrence, Mass. ..	5.00
Pranė Jančienė .....	5.00

## STACIJOMS AUKOTOJAI:

Švilpauskienė 8 stac. ....	\$30.00
Čižauskas Kazim. mažamet. ....	1.00
Čižauskiūtė Adelė mažam. ....	2.00
Čižauskiūtės Onos mažam. ....	2.00
Čižausko (vien. dien. darb.) ....	5.00
Stačkienės Anelės .....	2.00
Janušauskienė Morta .....	10.00
Janušauskienė Jieva .....	1.00
Mažeikaitė Agota (vien. dien. darb.) ..	4.00
Bagdonas Step. ....	3.00
Martinkienė .....	3.00
Stočkūtės Onos .....	1.00
Čižauskienė Ona .....	2.00
N. N. ....	1.00
Jucaitė Ona .....	1.00

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Aukotojams nuoširdžiai ačiu. *Remėjų Centras.*

# Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Aš norėčiau įsirašyti į “Saldž. Jėzaus Širdies” ir “Nekalto Panelės Švenč. Prasidėimo” brolijas. Ar tai gali padaryti kiekvienas kunigas? Kur man kreiptis?

*D. J. B.*

ATSAKYMAS. — Įrašyti į kokią nors broliją, reikia turėti iš šv. Tėvo leidimas. Tokius leidimus turi šie šandie be-veik visi kunigai. Norėdamas, Tamsta, įsirašyti į minėtas brolijas, prašykite savo kun. klebono. Jeigu jisai kartais nebūtų pasirūpinęs sau to leidimo gauti, tuomet bent kur per šv. misijas galima kreiptis į Tėvus Misijonierius. Įrašinėjimas į įvairias brolijas, kaip dabar pas mus yra mada, yra jiems skirtas darbas. Paprastai Tėvai Misijonieriai bent vieną kartą per šv. misijas įrašinėja į visas brolijas.

KLAUSIMAS. — Kodel iš Tretininkų negalima juoktis?

*A. B. iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Žmogus juokiasi kuomet ką mato ar ką nors juokinga girdi. Tretininkų Santvara ir jos nariai savyje nėra juokingi žmonės. Kuomet žmogus juokiasi ne iš juokingo apsireiškimo, jisai yra skaitomas neišmanėliu. Žmonių priėžodis sako — “galima pažinti kvailą iš jo juoko”. Jeigu protingas žmogus nori šiek tiek apsipažinti su Tretininkais, patarčiau jam paskaityti “Laivo” NN. 18 ir 19, kame aprašoma Tretininkų Santvara ir tos garbingos brolijos praeitis.

KLAUSIMAS. — Mes turėjome ginčą — vieni sako, kad Upyna yra Kuršėnų

filiija, kiti gi sako, kad Upyna ir Ubiškis yra Luokės filijos. *J. J. iš Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Yra dvi Upynos. Viena Upyna yra Girdiškės parapijos, Kalėnų dekanato, kurioje švenč. Panos Marijos bažnyčia statyta 1836 metais. Antra Upyna, kartu ir Ubiškis, yra Luokės parapijos, Varnių dekanato. Šioje Upynoje yra šv. Aleksandro bažnyčia, statyta 1807 metais, ir Ubiškyje Angelų Sargų bažnyčia, statyta 1784 metais. Gali būti koks kai mas vardu Upyna ir Kuršėnų parapijoje, bet jeigu toks ir būtų, jokios bažnyčios tenai nėra.

KLAUSIMAS. — Kur dabar randasi kryžius, ant kurio mirė Kristus? Ar jisai galima matyti? Kaip tasai kryžius buvo padarytas, ar nuubliuotas?

*J. P. iš Norwood, Mass.*

ATSAKYMAS. — Išganytojo kryžiaus didžiausia dalis dabar randasi Romos mieste, šv. Kryžiaus bažnyčios vienoje koplyčioje. Šimet sueina lygiai 1600 metų kaip šv. Elena, Imperatoriaus Konstantino Didžiojo motina, jį atrado Jeruzalėje. Kitos dalelės yra išdalintos po viso pasaulio banyčias kaip brangiausia relikvija, kuri paprastai duodama žmonėms bučiuoti penktadieniais. Toji kryžiaus dalis, kuri randasi Romoje, galima matyti. Iš to medžio ir dabar dar yra dalinamos mažutėlės dalėlės įvairioms katalikų bažnyčioms. Tasai kryžius buvo padarytas iš paprasto medžio, mažai teaptašytas. Medis turėjo būti sunkus, jeigu Išganytojas po jo sunkumu net tris kartus parpuolė.

**KLAUSIMAS.** — Milwaukee mieste kun. Teofilus išvarė velnius iš dviejų ap-  
sėstų žmonių. Ar galima paskelbti tų žmo-  
nių vardai, pavardės ir antrašai?

*Antanas iš Cicero, Ill.*

**ATSAKYMAS.** — Toksai apsiereiški-  
mas kaip velnio užviešpatavimas žmogun  
dažnai buna paties žmogaus kaltė. Žmo-

gaus kaltės ir jo nusidėjimai Bažnyčioje  
niekuomet viešai nei privačiai neskelbia-  
mi. Priešingai, už tokius dalykus šv. Baž-  
nyčia smarkiai baudžia. Jeigu tų asmenų  
pavardės nebuvo paskelbtos, matyt buvo  
tam svarbių priežasčių, kurios lietė išpa-  
žinties paslaptį. Todėl tų asmenų pavard-  
žių ir antrašų sužinoti negalima.

## AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA



Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei  
jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasde-  
šimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium  
taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tu-  
bulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER  
VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir  
tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:  
"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti  
TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek  
iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill.  
didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo popu-  
liariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra  
geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner-  
viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Aprg.).

Telefonas Canal 7233

**PETRAS CIBULSKIS**  
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS  
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik  
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.  
CHICAGO, ILL.